

Poveștile iubirii ... Taine

Caprar Florin

În taina înserării îmi spui că mă iubești,
Privirea-ți delicată mi-o spune a câta oară,
Chiar nerostind cuvinte nu ai cum să greșești
C-o văd lucind în aștrii ce-n ochii tăi coboară.

Îți simt a ta prezența caldă, diafană,
Când cerul se deschide un înger îmi apare,
C-un chip curat de parcă e rupt dintr-o icoană
Nu spargi tăcerea nopții cu vorbe în zadar.

Păstrează-mă în taină ascuns în al tău zâmbet,
Arată-mi orizontul când rătăcesc cărarea,
Căci doar spre tine pașii îmi poartă al meu umblet
Iar chipul tău mi-e farul ce-mi luminează zarea.

Și când voi trece pragul iubirilor eterne
Dezleagă-ncet misterul nespusei tăceri,
Că s-a-mplinit destinul ce moara vieții-l cerne
Și vom trăi de-a pururi frumoase primăveri.

Căprar Florin